

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 16Csp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121238082
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Petráš Vinczeová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2022:6121238082.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Petráš Vinczeovou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanému C. Y., L.. XX. XX. XXXX, P. J. P. XXXX/X, XXX XX O. D., o zaplatenie 2.014,43 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.014,43 Eur spolu s úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 1.396,21 Eur od 25. 03. 2020 do zaplatenia, a t o s p o l o č n e a n e r o z d i e l n e s C. Y., L.. XX. XX. XXXX, P. J. P. XXXX/X, XXX XX O. D., ktorý už bol na plnenie zaviazaný platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 41Up/141/2021 zo dňa 24. 02. 2021, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa priznáva n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a t o s p o l o č n e a n e r o z d i e l n e voči žalovanému a C. Y., L.. XX. XX. XXXX, P. J. P. XXXX/X, XXX XX O. D., ktorý už bol na plnenie zaviazaný platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 41Up/141/2021 zo dňa 24. 02. 2021.

odôvodnenie:

1) Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom na vydanie platobného rozkazu pôvodne doručeným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 28. 01. 2021 domáhal voči C. Y., L.. XX. XX. XXXX, P. J. P. XXXX/X, XXX XX O. D. S. C. Y., L.. XX. XX. XXXX, P. J. P.Á. XXXX/X, XXX XX O. D. (ďalej aj ako „žalovaní“) zaplatenia sumy 2.014,43 Eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania.

2) Svoj v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 24. 03. 2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 01. 08. 2014 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497

zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaní napriek opakovaným výzvam postupcu neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 02. 12. 2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 01. 12. 2019, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2.0143 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.396,21 Eur, z riadneho úroku vo výške 562,69 Eur, z úroku z omeškania vo výške 55,53 Eur a z poplatkov vo výške 0,00 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonali nasledujúce úhrady: 0,00 Eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 2.014,43 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.396,21 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 562,69 Eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 55,53 Eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 25. 03. 2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Nakoľko pohľadávka žalobcu nebola ku dňu vyhotovenia tejto žaloby uhradená v plnej výške, s poukazom na uvedený skutkový a právny stav veci a na pripojené dôkazné prostriedky žalobca navrhol, aby súd vydal vo veci platobný rozkaz.

3) Vo veci bol Okresným súdom Banská Bystrica v tzv. upomínacom konaní vydaný platobný rozkaz č. k. 41Up/141/2021 zo dňa 24. 02. 2021, ktorým súd žalobe žalobcu vyhovel. Platobný rozkaz však nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, pričom voči C. Y., L.. XX. XX. XXXX, P. J. P. XXXX/X, XXX XX O. D. nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a vec bola postúpená so súhlasom žalobcu miestne príslušnému Okresnému súdu Rimavská Sobota v súvislosti s konaním voči žalovanému.

4) Následne uznesením č. k. 16Csp/48/2021-159 zo dňa 25. 10. 2021 tunajší súd podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej iba ako „CSP“) vyzval žalovaného, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k pripojenej žalobe, a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovanému bola žaloba doručená postupom podľa § 116 ods. 2 CSP dňa 14. 11. 2021, pričom žalovaný sa k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadril. Žiadne skutočnosti tvrdené žalobcom nerozporoval.

5) Dňa 19. 01. 2022 súd pojednával v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej iba ako „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčast' riadne ospravedlnil a žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania vykázané v súlade s ustanovením § 111 ods. 3 CSP.

6) Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to s návrhom na vydanie platobného rozkazu, odpoveďou Obvodného oddelenia PZ Rimavská Sobota zo dňa 26. 05. 2021, plnomocenstvom udeleným žalobcom jeho právnenému zástupcovi, osvedčením právneho zástupcu žalobcu o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0220/2020/CE zo dňa 24. 03. 2020, Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 01. 08. 2014, Oznamovaním o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02. 12. 2019, Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a. s., Sadzobníkom poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a. s., výzvou Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 16. 12. 2019, výzvou Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 30. 10. 2019, výpisom z úverového účtu, Oznamovaním o postúpení pohľadávky zo dňa 31. 03. 2020, pokusom o zmier zo dňa 11. 01. 2021, podacím hárkom č. EPH224574596, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Up/141/2021 zo dňa 24. 02. 2021, sťažnosťou žalobcu zo dňa 15. 03. 2021, opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Up/141/2021 zo dňa 24. 03. 2021, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Up/141/2021 zo dňa 01. 06. 2021, výzvou Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24. 09. 2021, návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní, upovedomením Okresného súdu Banská Bystrica o postúpení veci zo dňa 13. 10. 2021, uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 16Csp/48/2021-159 zo dňa 25. 10. 2021, ako aj podaním žalobcu doručeným tunajšiemu súdu dňa 14. 01. 2022, na základe čoho zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7) Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 01. 08. 2014 s C. Y., L.. XX. XX. XXXX a C. Y., L.. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom P. XXXX/X, XXX XX O. D. ako dlžníkmi Zmluvu

o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. V zmysle tejto zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 2.000,- Eur ako spotrebný úver na čokoľvek s tým, že žalovaní mali splácať úver v mesačných splátkach po 38,71 Eur k 24. dňu v mesiaci s konečnou splatnosťou úveru dňa 24. 08. 2024. Jednalo sa o spotrebný úver bez účelu, výška úrokovej sadzby bola 19,40 % p.a., ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 21,53 % a priemerná hodnota RPMN na 16,18 %. Žalovaní čerpali peňažné prostriedky tak ako uvádzal žalobca v žalobe čo je zrejmé aj z výpisu z úveru za obdobie od 01. 08. 2014 do 20. 03. 2020. Z listinných dôkazov priložených žalobcom ďalej vyplýva, že dňa 30. 10. 2019 vyzval žalobca žalovaných k úhrade omeškanej sumy a upozornil ich, aby dlžnú sumu uhradili najneskôr do 15 dní v opačnom prípade banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Listom zo dňa 02. 12. 2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 01. 12. 2019. V oznámení uviedol dlžnú sumu 1.901,18 Eur, ktorú mali uhradiť najneskôr do 15 dní. Dňa 24. 03. 2020 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupca a EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0220/2020/CE. Súčasťou Zmluvy o postúpení pohľadávok bola Príloha, kde bolo uvedené, že poskytnutá suma úveru predstavovala 2.000,- Eur a zostatok pohľadávky predstavoval sumu 2.014,43 Eur. Táto suma pozostávala z istiny vo výške 1.396,21 Eur, úrokov vo výške 618,22 Eur, pričom riadny úrok predstavoval sumu 562,69 Eur a úroky z omeškania sumu 55,53 Eur. Ostatné príslušenstvo tvorili poplatky vo výške 0,- Eur. V prílohe bolo uvedené, že žalovaní sú v omeškaní 666 dní a dátum poslednej úhrady 24. 05. 2018, jednalo sa o úhradu vo výške 0,84 Eur. Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 31. 03. 2020 oznámila žalovaným postúpenie pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

8) Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9) Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

10) Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

11) Podľa § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12) Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13) Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14) Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

15) Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16) Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17) Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18) Podľa § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

19) Posudzovaný právny vzťah medzi sporovými stranami je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a je nevyhnutné ho posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútny obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako podnikateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

20) V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy, ktorá predstavovala neuhradenú istinu úveru vo výške 1.396,21 Eur, neuhradený riadny úrok vo výške 562,69 Eur a neuhradený úrok z omeškania vo výške 55,53 Eur, pričom voči C. Y., L.. XX. XX. XXXX, P. J. P. XXXX/X, XXX XX O. D., tak ako to súd konštatoval i vyššie, nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a súd vo veci konal len vo vzťahu k žalovanému C. Y., L.. XX. XX. XXXX, P. J. P.Á. XXXX/X, XXX XX O. D.. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v spore od Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú považoval za platnú.

21) Slovenská sporiteľňa a. s. je banka - štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a dohľadu NBS. Zmluva o splátkovom úvere je zmluvou spotrebiteľskou, preto je posudzovaná v režime Občianskeho zákonníka, ale aj predpisov špeciálnej úpravy najmä zákona o spotrebiteľských úveroch, o ochrane spotrebiteľa a o bankách. V prípade bankových úverov ustanovenie nižšie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, keď spôsobilým predmetom postúpenia môže byť len pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je už splatná.

22) Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23) Súd poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24. 04. 2014, sp. zn. 19C/34/2012, podľa ktorého: „Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku, v danom prípade Slovenskej sporiteľne, a.s., namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ (navrhovateľ). Čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa zachováva všetky námietky voči postúpenej pohľadávkou, rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávkou svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou

spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že postúpením pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s. voči odporkyňi 1/ navrhovateľovi nedošlo k zhoršeniu postavenia odporkyne 1/, došlo len k zmene v osobe veriteľa. Pokiaľ svoju pohľadávku vyčíslila Slovenská sporiteľňa, a.s. v čase postúpenia na sumu 991,17 Eur s príslušenstvom, čo osvedčila Výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu SLSP, a.s., Bratislava ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. 11.12.2006, nie je možné tejto zmluve o postúpení pohľadávok nič vytknúť a nie je možné konštatovať, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nasl. Zosplatenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach, ale v dôsledku nesplatenia povinností dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. Tieto skutočnosti však nemajú žiaden vplyv na výšku dlhu dlžníka, týkajú sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisia výlučne na vôli veriteľa“.

24) Postupník postúpením pohľadávky v zmysle ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka sa na základe postúpenia stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobúda s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s pohľadávkou spojené vrátane námietok, ktoré možno proti nej uplatniť. Zmluvou o postúpení pohľadávok tak na žalobcu prešli aj práva súvisiace s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na článok I bod 10 zmluvy podľa ktorého ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas môže vyhlásiť banka mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

25) Žalovaní uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu, na základe ktorej im bol poskytnutý úver, ktorý mali dohodnutým spôsobom v dohodnutom čase splácať, čo však porušili. V čase postúpenia boli splnením svojich povinností zo zmluvy v omeškaní 666 dní. Žalovaní pritom, ako to z listín zo spisu vyplýva, výslovne súhlasili s tým, že banka je oprávnená svoju pohľadávku zo zmluvy postúpiť inému subjektu. Takáto dohoda je podľa § 89 ods. 1 Zákona o bankách prípustná. Dohoda nevykazuje znaky nevyváženosti, ak veriteľ môže postúpiť svoju pohľadávku na tretiu osobu a dlžník môže previesť svoje záväzky voči banke na tretiu osobu s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Má to základ vo funkcii súhlasu, ktorým je ochrana veriteľa. Dlh by totiž mohol prevziať taký dlžník, majetkové pomery ktorého by mohli zhoršiť uspokojenie pohľadávky veriteľa. Tak, ako Občiansky zákonník, aj Zákon o bankách nevyžadoval súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky. Relevantné nemôže byť to, že postupník je subjektom nespĺňajúcim definíciu § 3 ods. 2 Zákona o bankách. V zmysle tohto ustanovenia bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis nestanovuje inak. V konkrétnom prípade však úver už poskytnutý bol bankou, postupník žiadne peňažné prostriedky neposkytuje, rieši sa len návratnosť poskytnutého úveru. Nie je zrejmé, prečo by návratnosť úveru, t. j. vymáhanie pohľadávky nemohol realizovať subjekt nemajúci oprávnenie na podnikanie v bankovom sektore. V súlade s touto konštatáciou súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/10/2016 zo dňa 2.5.2017.

26) Zákonom č. 483/2001 Z. z. bol zrušený Zákon o bankách č. 21/1992 Zb., ustanovenie § 38 ods. 9, ktoré bolo v podstate totožné so znením súčasného ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z.. Dôsledkami porušenia ustanovenia § 38 ods. 9 zákona č. 21/1992 Zb. sa zaoberal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 29Odo/1613/2005 z 29.04.2008, kde uviedol, že: „Účelom inštitútu bankového tajomstva je ochrana klienta pred zverejnením, či podávaním informácií o jeho majetkových pomeroch. Úprava zmluvného postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku, ani príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka vo všeobecnosti nezakazujú (pod sankciou prípadnej neplatnosti takéhoto úkonu) postúpenie pohľadávky len preto, že dôsledkom postúpenia je prelomenie bankového tajomstva. Ochranu poskytovanú klientovi banky prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva je nutné vždy zvažovať (z hľadiska možných úvah, ktoré takúto ochranu absolutizujú) aj s prihliadnutím k tomu, či a akým spôsobom osoba, ktorá má byť týmto inštitútom chránená, sama porušuje svoje povinnosti plynúce z príslušného bankového obchodu (zmluvy o úvere). Zákon o bankách totiž banke tiež ukladá obozretne hospodáriť a chrániť majetkové záujmy všetkých svojich klientov. Pri plnení tejto povinnosti nemôže byť banka pripravená o možnosť zbaviť sa v záujme ostatných svojich klientov rizikovej pohľadávky v situácii, keď dlžník porušuje povinnosť pohľadávku splácať len preto, aby

prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva chránila individuálny záujem takéhoto dlžníka. Z hľadiska možných úvah o následkoch neoprávneného porušenia bankového tajomstva zmluvným postúpením pohľadávky je zjavné, že k náprave uvedeného stavu nevedie sankcia spočívajúca v neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Plne opodstatnené je preto tam, kde takáto situácia nastane, zvažovať otázky zodpovednosti za škodu, nie prelamovať platnosť zmlúv o postúpení, osobitne za situácie, keď bolo vecou zmluvných strán, či si v medziach bankového obchodu dojednávajú výhradu zákazu postúpenia podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka.“

27) V rozsudku NS SR z 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 sa uvádza, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom - § 39 OZ. Obdobne tak v uznesení NS SR z 20.11.2019 sp. zn. 10Obdo/92/2018 je konštatované, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi na inú banku, alebo aj osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ.

28) So zreteľom na uvedené dôvody má súd za to, že žalobca je na podanie žaloby aktívne legitimovaným subjektom poukazujúc okrem iného aj na to, že postupca oznámením o postúpení pohľadávky dňa 31. 03. 2020, t.j. bezprostredne po uzavretí Zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámil žalovaným, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, pričom z tohto oznámenia je potrebné vychádzať.

29) V súvislosti s doručením výzvy ako aj oznámenia o zosplatnení úveru právnym predchodcom žalobcu žalovaným neboli predložené v spise doručky, avšak v obdobných veciach právny zástupca poukázal na rozhodnutie KS v BB pod 43CoCsp/40/2020 z 21. 10. 2020, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že pokiaľ doručenie výziev popreté v konaní nebolo Okresný súd nemôže sám toto tvrdenie vyhodnotiť ako sporné. Ustanovenie § 151 ods. 1 CSP výslovne ustanovuje, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Toto ustanovenie platí aj v prípade spotrebiteľských sporov. Ani v prípade spotrebiteľských sporov nie je súd oprávnený popierať skutkové tvrdenia za spotrebiteľa. Spotrebiteľ rovnako ako každá iná sporová strana je oprávnený rozhodovať o výbere prostriedkov procesnej obrany sám. Súd má byť nestranným rozhodcom v spore medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nemôže byť advokátom spotrebiteľa. Nakoľko opačný postoj súdu narušuje princíp rovnosti zbraní. Ustanovenie § 290 a nasl. CSP umožňujú predkladať spotrebiteľovi prostriedky procesného útoku, alebo procesnej obrany až do momentu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. V jeho prípade sa nepoužijú ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania, ani o zákonnej koncentrácii konania, avšak ustanovenie § 151 CSP o popieraní skutkových tvrdení protistrany z aplikácie v spotrebiteľských sporoch vylúčené nebolo. Na základe uvedeného pokiaľ žalobca v konaní tvrdí, že žalovanému boli doručené výzvy banky na zaplatenie aj v prípade ak by nepriložil samotné doklady o doručení týchto výziev a protistrana spotrebiteľ toto tvrdenie nepoprela súd je povinný vychádzať v rámci skutkových zistení z toho, že upomienky a výzvy banky žalovanému boli doručené. Súd sa nemôže sám rozhodnúť toto tvrdenie poprieť a potom vychádzať z toho, že výzvy na zaplatenie doručené žalovanému neboli. Právny predchodca poskytol žalovaným úver vo výške 2.000,- Eur, ktorý žalovaní splatili len čiastočne. Žalovaní boli vyzývaní na zaplatenie dlžnej sumy. Keď sa tak nestalo banka úver zosplatnila a následne postúpila pohľadávku na žalobcu. Po podaní žaloby žalovaní súčasne žalobcovi nič neplnili. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu 2.014,21 Eur pozostávajúca z istiny vo výške 1.396,21 Eur, riadneho úroku vo výške 562,69 Eur a úroku z omeškania vo výške 55,53 Eur.

30) Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, kedy samotná zmluva o splátkovom úvere spĺňa všetky náležitosti § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., ktorý bol účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Súd teda žalobe vyhovel, pokiaľ ide o zaplatenie sumy 2.014,43 Eur.

31) Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32) Ak záväzkový vzťah vznikol po 01. 02. 2013, teda zmluva z ktorej vyplýva pre dlžníka povinnosť platiť pohľadávku bola uzavretá po 01. 02. 2013 a v tomto vzťahu sa dostal dlžník do omeškania, veriteľ si môže od dlžníka nárokovať úroky z omeškania v sadzbe 5 % plus základná úroková sadzba ECB, ktorá je v súčasnosti ako aj v čase omeškania žalovaného 0,0 %.

33) Keďže žalovaný bol s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca ako veriteľ má voči nemu nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % p. a. zo sumy 1.396,21 Eur (zo sumy úverovej istiny) od 25. 03. 2020 (dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky) do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd žalovaného zaviazal.

34) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35) Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí ktorým sa konanie končí.

36) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní mal žalobca plný úspech a preto mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Pokiaľ sa oprávnená osoba účinne vzdala odvolania, odvolanie už nemôže neskôr podať. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.